Súd:	Okresný súd Žilina
Spisová značka:	18C/19/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5115201229
Dátum vydania rozhodnutia:	02. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Gabriela Panáková
ECLI:	ECLI:SK:OSZA:2017:5115201229.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Gabrielou Panákovou, v právnej veci žalobkyne: U. J., R.. XX.X.XXXX, D. K..Z. XXXX/XX, XXX XX K., právne zastúpená JUDr. Sabínou Hodoňovou, advokátkou, so sídlom Mariánske námestie č. 31, 010 01 Žilina, proti žalovanému: K. J.Š., R.. XX.X.XXXX, T. D. W. T., T..Č.. Ú. R. C. T. V. I., J. X, XXX XX D. D., o zaplatenie nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu titulom nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- Eur, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalovanému sa nepriznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni.

Štátu Slovenskej republiky sa priznáva právo na náhradu nákladov vynaložených na znalecké dokazovanie voči žalobkyni v rozsahu 2/3 a voči žalovanému v rozsahu 1/3 a znalcovi K.. I. J. sa priznáva nárok na znalečné voči žalobkyni v rozsahu 2/3 a voči žalovanému v rozsahu 1/3.

Súd vo zvyšnej časti žalobný návrh zamieta.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobným návrhom zo dňa 20.01.2015, doručený Okresnému súdu v Žiline dňa 21.01.2015, domáhala voči žalovanému zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 30.000,- Eur a trovy konania. Svoj nárok odôvodnila tým, že žalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp.zn. XT/XXX/XXXX zo dňa 28.08.2014 uznaný vinným zo spáchania trestného činu kupliarstva, obchodovania s ľuďmi, čiastočne v spolupáchateľstve, trestná činnosť sexuálneho násilia a trestného činu násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi vo vzťahu k trestnému činu obchodovania s ľuďmi a trestnému činu sexuálneho násilia ako obzvlášť nebezpečný recidivista, ktorý sa dopustil na osobe žalobkyne. Žalobkyňa si v trestnom konaní uplatnila svoje nároky ako osoba poškodená trestným činom žalovaného. Žalobkyňa bola vo veci náhrady škody odkázaná na občianske súdne konanie. Žalobkyňa tvrdí, že v dôsledku konania žalovaného bola značne poškodená na svojej dôstojnosti a vážnosti, na svojich rodinných a priateľských vzťahoch, a teda konaním žalovaného bola jej spôsobená nemajetková ujma. Žalobkyňa bola vystavená značným stresovým situáciám, a to nielen počas pobytu v T., kde bola žalovaným nútená k prostitúcii, ale aj v priebehu následného trestného konania, pričom užívala lieky na upokojenie, pretože pri pohľade na žalovaného ju triaslo a noci pred pojednávaniami v trestnom konaní nemohla spávať. Od roku 2008 v dôsledku stresu trpí sklerózou multiplex a jej liečba momentálne spočíva v podávaní infúzií 1x mesačne a z toho dôvodu je na čiastočnom invalidnom dôchodku. V zmysle záverov psychologického vyšetrenia klinickým psychológom N.. S. Š. zo dňa 06.05.2010 sa žalobkyňa stala osobou s výraznou citovou a vegetatívnou labilitou, navonok kašírovanou pohodovým správaním. V popredí je najmä supresia a represia - vedomé i nevedomé potláčanie vonkajších atribútov prežívania. Žalobkyňa uviedla, že žalovaný jej strpčoval život v priebehu trestného konania aj inými

spôsobmi. Zasielal jej rôzne listy na príslušný Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, ktorý jej v dôsledku skutočností uvádzaných v týchto listoch inicioval pozastavenie vyplácania rodičovského príspevku. Žalobkyňa sa uvedeným konaním žalovaného cítila byť ponížená, keď musela situáciu vysvetľovať na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v K.. V samotnom trestnom konaní sa žalovaný snažil zodpovednosť za skutky uvedené v obžalobe preniesť na žalobkyňu, čím ju vystavil ďalším stresovým situáciám. Nepríjemné následky konania žalovaného budú žalobkyňu podľa jej uvedenia sprevádzať po celý život. Všetky uvedené skutočnosti zásadným spôsobom ovplyvnili aj rodičov a sestru žalobkyne, pričom dané skutočnosti môžu zásadným spôsobom ovplyvniť aj život jej detí, život medzi ich kamarátmi, susedmi a vzdialenejšími príbuznými. Zásah do práv žalobkyne zo strany žalovaného trval najmenej od marca 2004 do septembra 2004 a jeho závažnosť dosiahla intenzity úmyselného trestného činu - zločinu. Následky tohto konania žalovaného nesie žalobkyňa do dnešného dňa. Trestné konanie prebiehalo od roku 2004. Až v auguste 2014 bolo vo veci právoplatne rozhodnuté. Žalovaný svoju vinu v konaní najskôr popieral a až následne sa ku spáchaniu úmyselného trestného činu na žalobkyni priznal. Žalobkyňa sa preto domáha náhrady nemajetkovej ujmy, a to vo výške 30.000,- Eur, a to s poukazom na čl. 16 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EU z 25.10.2012, ktorou sa ustanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov, a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV. Členské štáty zabezpečia, aby obete mali v rámci trestného konania právo získať v primeranej lehote rozhodnutie o náhrade škody páchateľov s výnimkou prípadov, v ktorých sa vo vnútroštátnom práve ustanovuje, že takéto rozhodnutie sa prijíma v iných súdnych konaniach. Žalobkyňa taktiež uviedla, že žalovaný sa k spáchaniu trestného činu napriek predchádzajúcemu popieraniu napokon priznal. Žalovaný bol za svoje konanie odsúdený tak, že súd upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko už uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, 8 mesiacov uloženým už skorším rozsudkom súd považoval za dostatočný. Žalovaný žalobkyňu nútil k prostitúcii, opakovane ju fyzicky napádal, týral, zobral jej pas a pravidelne mu musela odovzdať všetky zarobené peniaze, ktoré si evidoval v dokladoch - blokoch, ktoré boli nájdené pri domovej prehliadke a boli jedným z dôkazných prostriedkov v trestnom konaní. Keď sa žalobkyni pred žalovaným podarilo utiecť, vyhrážal sa jej prostredníctvom sms správ, že zabije ju, aj jej rodinu, pričom zo znaleckého posudku na osobu žalovaného vyplynulo, že ide o osobu s osobnostnou abnormalitou, s poruchami v emocionalite. Žalobkyňa minimálne 9 mesiacov po návrate na územie Slovenskej republiky bola neustále zatvorená doma, odkiaľ nevychádzala, nikomu neotvárala dvere. Spolu so žalobným návrhom žalobkyňa predložila okrem rozhodnutia Centra právnej pomoci o priznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci a určení advokáta aj rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 28.08.2014, č.k. XT/XXX/XXXX. Následne boli žalobkyňou prostredníctvom jej právnej zástupkyne doručené ďalšie listiny, a to oznámenie zo strany žalovaného na žalobkyňu a rozhodnutie, ktorým jej bola v tomto dôsledku zastavená výplata prídavku na dieťa a rodičovského príspevku, rozhodnutie o obnovení výplaty prídavku na dieťa a rodičovského príspevku, doklad o psychologickom vyšetrení, doklady o aplikácii Tysabri a ďalšie lekárske správy a lekársky nález na účely konania vo veciach kompenzácie.

2. Následne súd nariadil pojednávania, na ktoré predvolal strany v konaní a vykonal dokazovanie výsluchom strán v konaní, vyjadrením sa právnej zástupkyne žalobkyne, oboznámením sa s listinami, ktoré tvoria obsah spisu, výsluchom svedkov, ako aj znaleckým dokazovaním a pripojením spisu Okresného súdu Žilina, č.k. XT/XXX/XXXX. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovné skutočnosti:

3. Súd poukazuje na konanie žalovaného, resp. K.. T. D. v rámci tohto konania, ktorý prejavil snahu vystupovať v konaní na strane žalovaného ako jeho právny zástupca. Avšak z predložených listín a plnej moci nevyplýva, že by bol K.. T. D. splnomocnený žalovaným aj pre toto konkrétne súdne konanie. Žalovaný sa pred súdom kvalifikovane nevyjadril k danému splnomocneniu, pričom pre vyriešenie tejto otázky dochádzalo k zbytočnému predlžovaniu konania, avšak vzhľadom k tomu, že nebola doručená riadna plná moc daná žalovaným inej osobe, ani z ničoho nevyplynulo, že by žalovaný bol skutočne právne zastúpený pre toto konanie, súd podania K.. T. D. neakceptoval a neprihliadal na ne, nakoľko nebolo možné K.. T. D. akceptovať ako právneho zástupcu žalovaného v tomto konaní. Dokonca ani na písomnú výzvu súdu nebola predložená plná moc pre toto konanie. K.. D. bol viackrát písomne vyzývaný na predloženie plnej moci. Taktiež bol dotazovaný aj žalovaný, pričom následne bolo oznámené aj K.. D., aj žalovanému, že súd neakceptuje K.. D. ako právneho zástupcu žalovaného pre toto konanie vzhľadom na predložené listiny, ktoré nespĺňajú náležitosti splnomocnenia pre dané konanie a žiadna plná moc výslovne pre toto konanie ani nebola predložená. Z predloženej plnej moci udelenej žalovaným K.. T. D. ako advokátovi vyplýva, že dané splnomocnenie bolo udelené K.. T. D. vo všetkých

konaniach súvisiacich s odsudzujúcim rozsudkom Krajského súdu v T., č.k. XTo/X/XXXX (číslo konania na Okresnom súde v T. XT/XX/XXXX), najmä v konaniach o mimoriadnych opravných prostriedkoch, ako aj v ďalších konaniach (čl. 89 obsahu spisu). Z uvedeného je zrejmé, že splnomocnenie, aj keď bolo generálne (čo však automaticky neznamená úplne pre všetky konania prebiehajúce, či dokonca aj v budúcnosti začaté), nebolo udelené aj pre toto konanie a pokiaľ v danom plnomocenstve je uvedené „vo všetkých konaniach súvisiacich“, resp. ako aj v ďalších konaniach, z ničoho nevyplýva, že ide o toto konkrétne konanie, ale podľa obsahu týka sa to iba trestných konaní vedených na Krajskom a Okresnom súde v T..

4. Napriek tomu, že súd neprihliadal na podania a neakceptoval podania K.. D. zaslané tunajšiemu súdu v rámci tohto konania, súd poukazuje na vznesenú námietku premlčania, ktorú považuje za neopodstatnenú, pretože žalobkyňa v trestnom konaní vystupovala ako poškodená, kde si uplatnila právo na náhradu škody riadne, v dôsledku čoho bola odkázaná so svojím nárokom na občianske súdne konanie. Súd nad rámec uvádza, že v zmysle § 100 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého: (1) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. (2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka, žalobkyňa si uplatnila nárok v rámci premlčacej lehoty s poukazom aj na § 112 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého počas trestného konania premlčacia lehota spočíva. Súd však posúdenie námietky premlčania považuje nad rámec, a teda za nadbytočné vzhľadom na to, že táto námietka bola vznesená K.. D., ktorý nebol v konaní akceptovaný ako právny zástupca, preto ani na jeho podania sa neprihliada, o čom boli žalovaný, aj K.. D. súdom upovedomení.

5. Súd mal nepochybne preukázané, že žalovaný bol v konaní pred Okresným súdom Žilina, č. XT/XXX/XXXX, rozsudkom zo dňa 28.08.2014, uznaný vinným z trestného činu kupliarstva podľa § 204 ods. 1 Trestného zákona, z trestného činu obchodovania s ľuďmi podľa § 246 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona, čiastočne v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona, z trestného činu sexuálneho násilia podľa § 241a ods. 1 Trestného zákona a z trestného činu násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1 Trestného zákona. Vo vzťahu k trestnému činu obchodovania s ľuďmi podľa § 246 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona a trestnému činu sexuálneho násilia podľa § 241a ods. 1 Trestného zákona ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe, že žalovaný v presne nezistenej dobe v mesiacoch október až november 2003 nahovoril na presne nezistenom mieste v meste W. T., okres Ž., U. J. na vykonávania prostitúcie v erotickom salóne P. v T., kde vykonávala prostitúciu asi počas jedného mesiaca a všetky peniaze, ktoré zarobila, musela odovzdávať žalovanému a zároveň ho informovať o tom, koľko peňazí denne zarobila, pričom z celkovej sumy 120.000,- Sk, t.j. 3.983,27 Eur polovicu peňazí odovzdala majiteľovi salónu a druhú polovicu žalovanému. Zároveň v presne nezistenej dobe v čase asi od marca 2004 do septembra 2004 zlákal U. J., aby s ním odcestovala do T. s tým, že tam bude vykonávať prácu tanečnice. Po určitej dobe však na viacerých miestach v T. musela vykonávať prostitúciu, pričom po príchode do T. jej zobral cestový pas a všetky peniaze, ktoré zarobila, odovzdávala žalovanému, ktorý pravidelne kontroloval jej denné zárobky a takou činnosťou žalobkyne získal pre seba najmenej 1.200.000,- Sk/39.832,70 Eur. Zároveň v období od marca 2004 do septembra 2004 na území T. na presne nezistenom meste N., ale i na iných miestach v T. násilím prikladal na prsné bradavky U. J. kovové a drevené štipce, ťahal ju za štipce a keď plakala a sa bránila, tak sa jej vyhrážal, že ju udrie. Intenzitu ťahania zosilnil, pritom sa mu musela dívať do očí, usmievať sa na neho a následne vykonal proti jej vôli s ňou análny styk prostredníctvom sexuálnych pomôcok alebo pohlavným údom. Zároveň v presne nezistený deň v mesiaci august 2004 po tom, čo sa U. J. podarilo utiecť od žalovaného z T. do K. P., jej písal výhražné SMS, kde uviedol, že príde ku nim domov do K., k jej rodičom, jeho človek, ktorý im povie, čo robí a ukáže im fotky, kde je nahá pri robote. Potom príde na rad jej malý brat, že ju nájde, zabije ju a jej fotky budú kolovať po K.. Teda žalovaný iného zviedol na vykonávanie prostitúcie a koristi z prostitúcie vykonávanej iným s použitím ľsti čiastočne sám a čiastočne v spolupáchateľstve zlákal, prepravil iného, hoci aj s jeho súhlasom na účel jeho prostitúcie alebo inej formy sexuálneho vykorisťovania, pričom získal trestným činom značný prospech, násilím donútil iného k análnemu styku a iným sexuálnym praktikám, inému sa vyhrážal usmrtením a inou ťažkou ujmou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, pričom znovu spáchal obzvlášť závažný úmyselný trestný čin, hoci už bol pre iný obzvlášť závažný úmyselný trestný čin potrestaný. Z rozsudku vyplýva, že žalovaný ako obžalovaný v danom trestnom konaní sa uvedenej trestnej činnosti dopustil napriek tomu, že bol

rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp.zn. XT/XXX/XXXX zo dňa 26.09.2002 odsúdený za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Trestného zákona, ktorý spáchal 08.02.2003. Z daného rozsudku vyplýva, že U. J. s nárokom na náhradu škody sa odkazuje na občianske súdne konanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 04.11.2014.

6. Podľa psychologického vyšetrenia žalobkyne vykonaného 06.05.2010 N.. S. Š., klinickým psychológom, na základe vyžiadania K.. J., je objektívne psychologický nález v znení: inteligencia cca v dolnom pásme priemeru, výrazná citová a vegetatívna labilita navonok kašírovaná pohodovým správaním, osobnosť s výrazne rozvinutým defenzívnym systémom, v popredí je najmä supresia a represia - vedomé i nevedomé potláčanie vonkajších atribútov prežívania a emócií. Zároveň na danej listine je uvedená somatizačná porucha (čl. 38 obsahu spisu).

7. Z ďalších listín ako je prepúšťacia správa, protokol o aplikácii Tysabri, vyplýva, že žalobkyňa má od roku 2008 príznaky roztrúsenej sklerózy.

8. Žalobkyňa trvala na svojom návrhu, pričom poukázala na právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Žilina, č.k. XT/XXX/XXXX. Žalobkyňa prostredníctvom právnej zástupkyne špecifikovala konkrétne skutočnosti, v čom spočíva poškodenie ohľadom ochrany osobnosti žalobkyne a uplatnený nárok nemajetková ujma tak, že žalovaný žalobkyňu nútil k prostitúcii, odobral jej cestovný pas, ubližoval jej fyzicky, týral ju, vyhrážal sa jej, že ju udrie, zasielal jej výhražné SMS, že ju zabije, rovnako aj jej rodinu, pričom na žalobkyni sa dopúšťal tohto konania v čase, keď žalobkyňa mala len 19 rokov a dokonca v trestnom konaní sa žalovaný snažil preukázať, že žalobkyňa bola tou osobou, ktorá mala páchať uvedenú trestnú činnosť. A následkom konania žalovaného žalobkyňa následkom stresu trpí aj sklerózou multiplex, pričom predtým žalobkyňa netrpela žiadnymi stresmi. Má za to, že žalobkyňa bola v dôsledku konania žalovaného hrubo poškodená na svojej dôstojnosti a vážnosti, na svojich rodinných a priateľských vzťahoch a bola vystavená značným stresovým situáciám. Zásah do jej práv bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu, pričom porušením práv žalobkyne nemožno odčiniť obnovením pôvodného stavu. Žalobkyňa odkazovala na trestný spis tunajšieho súdu XT/XXX/XXXX a na skutkové okolnosti uvedené v žalobe. Zároveň uviedla, že pokiaľ žalovaný uvádza obnovu konania, o žiadnej obnove konania, či povolení, nemá vedomosť. Žalobkyňa sa jednoznačne vyjadrila, že nejde o náhradu škody, či sťaženia spoločenského uplatnenia, ale len o majetkovú ujmu z dôvodu zásahu do jej osobnostných práv.

9. Žalovaný popieral nárok žalobkyne, pričom vo svojich písomných podaniach, ako aj v ústnych podaniach trval na tom, že rozsudok konania č.k. XT/XXX/XXXX je zrušený od 30.01.2015 a nárok žalobkyne je neoprávnený, nezmyselný a hlavne vymyslený. Poprel tvrdenia žalobkyne a taktiež aj poprel skutky, za ktoré bol v konaní pred Okresným súdom Žilina, č.k. XT/XXX/XXXX uznaný vinným. Žalovaný v priebehu konania tvrdil, že došlo k obnove konania, dokonca uviedol, že obnova konania je povolená už od januára 2015 a rozsudok, na ktorý poukazuje žalobkyňa, je obnovou konania zrušený, pričom žiadal pripojiť spis XXNt/X/XXXX. Zároveň žalovaný v priebehu konania tvrdil, že je negramotný, nevie čítať a písať, pričom tieto skutočnosti boli v rámci vykonávaného dokazovania a v priebehu súdnych pojednávaní vyvrátené a bolo preukázané, že žalovaný vie čítať, keďže následne v priebehu konania sám vyhľadával a čítal konkrétne údaje z pripojeného trestného spisu XT/XXX/XXXX a zároveň pred súdom čítal zo svojich listín, ako aj zo znaleckého posudku. Súd nemal preukázané, že by žalovaný bol zbavený spôsobilosti alebo obmedzený v spôsobilosti. Žalovaný nepredložil žiadnu listinu preukazujúcu takúto skutočnosť, iba uviedol, že žiadny taký doklad nemá, ale tvrdí, že určite je zbavený spôsobilosti. Ničím však uvedené nebolo preukázané, ani znaleckým dokazovaním v trestnom konaní, v rámci ktorého podľa záveru znaleckého posudku vypracovaného v konaní ČVS: V.-XXX/X-V.-U.-XXXX vo veci obvineného K. J. - vyšetrenie duševného stavu, vyhotoveného dňa 05.11.2005, vyplýva, že znalci nezistili u žalovaného žiadnu duševnú chorobu alebo duševnú poruchu s kvalitatívnymi zmenami základných psychických funkcií v minulosti v čase spáchania skutku, ani aktuálne pri znaleckom vyšetrení. U obvineného ide o abnormne štrukturovanú osobnosť s poruchami v oblasti emocionality. V čase spáchania sledovaného trestného činu mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť, mohol svoje konania ovládať, jeho ovládacie schopnosti neboli narušené ani pri zohľadnení abnormnej štruktúry jeho osobnosti. Obvinený, t.j. žalovaný, chápe zmysel trestného konania. U obvineného, t.j. žalovaného, znalci nezistili sexuálnu deviáciu (sexuálnu úchylku). U obvineného ide o osobnostnú abnormitu s poruchami prevažne v emocionalite. Táto sa môže prejaviť emocionálnou výbušnosťou, agresivitou, ako aj zníženou kontrolovateľnosťou afektov (impulzívnou

afektivitou). Tieto prejavy u žalovaného nie sú však podmienené chorobne, ale trvalou osobnostnou skladbou (štruktúrou) a jej reaktivitou. Podľa psychologického vyšetrenia ide u žalovaného o aktuálnu úroveň rozumových schopností v strednom pásme priemernej inteligencie. Nie je indikovaná žiadna forma ochrany psychiatricky, ani sexuologickej liečby (čl. 149-162 obsahu spisu).

10. Čo sa týka obnovy konania tvrdenej žalovaným, súd poukazuje na to, že šetrením súdu nebolo zistené žiadne povolenie obnovy konania XT/XXX/XXXX, preto nebolo potrebné ani pripájať žiadne ďalšie spisy okrem spisu XT/XXX/XXXX. Prípadný návrh na povolenie obnovy bez rozhodnutia je irelevantný pre toto konanie, pričom konanie XT/XXX/XXXX je právoplatne skončené bez povolenej obnovy.

11. Podľa § 10 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

12. Podľa § 13 Občianskeho zákonníka
(1) Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.
(2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
(3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

13. Podmienkou priznania nemajetkovej ujmy je v závislosti na individuálnych okolnostiach prípadu vždy existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu pritom treba považovať takú ujmu, ktorú by fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie, ako aj dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Rozhodujúce pritom nie sú žiadne subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko. Teda to, či by predmetnú ujmu v danom mieste a čase vnímala aj iná osoba.

14. Súd nariadil za účelom posúdenia duševného stavu žalobkyne znalecké dokazovanie, v dôsledku čoho bol ustanovený znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, odvetvie sexuológia, K.. I. J., výsledkom čoho bol znalecký posudok č. XX/XXXX (čl. 167 obsahu spisu). Zo znaleckého posudku vyplýva, že znalec vypracoval tento znalecký posudok na základe vlastného psychiatrického vyšetrenia a štúdia spisovej a zdravotnej dokumentácie s poukazom na rozsudok v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. XT/XXX/XXXX. Zo záveru znaleckého posudku vyplýva, že konanie žalovaného, pre ktoré bolo voči nemu vedené trestné konanie, malo významne negatívny dosah na duševné a sexuálne zdravie žalobkyne. Konanie žalovaného a samotný priebeh trestného konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. XT/XXX/XXXX u žalobkyni vyvolalo protrahovanú reaktívnu úzkostne - fobickú poruchu, kombinovanú sexuálnu poruchu a malo aj nepriaznivý vplyv na jej celkový osobnostný vývin. Uvedené duševné a sexuálne poruchy u žalobkyne, ktoré sú následkom konania žalovaného, majú nepriaznivý dosah na jej osobný, partnerský a spoločenský život, stav je trvalý. Znalec zároveň skonštatoval, že medzi neurologickým ochorením sklerosis multiplex, ktorým trpí žalobkyňa od roku 2008 a konaním žalovaného voči jej osobe, nie je možné na úrovni poznatkov súčasnej forenznej medicínskej vedy stanoviť žiadnu príčinnú súvislosť. Znalec v rámci úlohy posúdiť závažnosť ujmy spôsobenej žalobkyni s ohľadom na okolnosti, za ktorých k nej došlo, uviedol, že na základe znaleckého vyšetrenia sťaženie spoločenského uplatnenia vyplývajúce z duševných a sexuálnych porúch, ktoré sú následkom konania žalovaného u žalobkyne, navrhuje hodnotiť pod položkou č. 255 - vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesňových situácií overené príslušným psychiatrickým pracoviskom, počtom 650 bodov. Uvedené bodové hodnotenie vzhľadom k veku žalobkyne v čase poškodenia zdravia (19 rokov) navrhuje zvýšiť o 50%, teda celkovo počtom 970 bodov. Na základe dostupných údajov považuje stav žalobkyne k hodnoteniu za ustálený až v čase vypracovania znaleckého posudku. Súd však poukazuje na skutočnosť, že žalobkyňa sa nedomáhala náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia, resp. náhrady bolestného, pričom na viaceré dotazy zo strany súdu výslovne trvala na nemajetkovej ujme vzhľadom na zásah do jej osobnostných práv v zmysle §10 - §13 Občianskeho zákonníka. Hoci je vecou súdu kvalifikovať nárok žalobcu pod príslušné zákonné

ustanovenie, v danom prípade žalobkyňa bola zastúpená právnou zástupkyňou a právna zástupkyňa - advokátka trvala na tom, že nepožaduje náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia, ale výslovne požadovala náhradu nemajetkovej ujmy v dôsledku zásahu do osobnostných práv žalobkyne. Vzhľadom na konanie žalovaného voči žalobkyni, ktoré považuje voči žalobkyni za hlboko ponižujúce, právna zástupkyňa žalobkyne trvala, že žalobkyňa bola v dôsledku konania žalovaného hrubo poškodená na svojej dôstojnosti a vážnosti, na svojich rodinných a priateľských vzťahoch a bola vystavená značným stresovým situáciám. Zásah do jej práv bol objektívne spôsobilý privodiť jej ujmu a porušením práv žalobkyne nemožno odčiniť obnovením pôvodného stavu. Pričom dané znalecké dokazovanie požadovala za účelom zistenia toho, aká nemajetková ujma bola žalobkyni spôsobená konaním žalovaného na jej osobe, ako aj následkami tohto konania tak, ako je popísané v trestnom spise. Čo sa týka samotnej žalovanej sumy, pri výpočte podporne použili ustanovenie zákona č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi s poukazom na ustanovenia zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia podľa prílohy zákona.

15. Žalobkyňa súhlasila so závermi znaleckého posudku.

16. Žalovaný namietal znalecký posudok, spochybňoval jeho hodnovernosť, a to aj tým, že meno znalca J. je podobné s menom žalobkyne J.. Súd však takéto spochybňovanie považuje za účelové, nelogické a neopodstatnené. Žalovaný tvrdil, že čo sa týka záveru posudku, je celý zlý, závery sú domnienky, ničím nie sú podložené a J. je hypochonder, prostitúciou si zabezpečovala svoje živobytie a on s tým nič nemá. Uviedol, že je to smradľavá, špinavá, farebná cigánka, ktorá chce touto cestou zbohatnúť. Vyjadrenia v závere posudku sú podľa neho dôkazom, že znalec je úplný debil a opätovne poukázal na to, že je podaná obnova čo sa týka výroku o vine a treste, čiže predpoklad je, že skutky sa nikdy nestali, tak z čoho teda čerpá znalec (čl. 201 obsahu spisu). Súd však nezistil žiadne opodstatnené skutočnosti tvrdené žalovaným, pre ktoré by znalecký posudok bol spochybnený, resp. pre ktoré by mal ho súd spochybniť a nepovažovať za hodnoverný.

17. Súd na pojednávaní konanom 01.12.2016 vypočul súdom ustanoveného znalca K.. I. J., pričom súd poznamenáva, že ešte pred jeho výpoveďou žalovaný uviedol súdu, že hneď po výpovedi znalca bude dávať na neho trestné oznámenie s odôvodnením, že prítomný znalec nemôže nič rozumné povedať. Teda snažil sa spochybniť znalca ešte pred jeho ústnym vyjadrením. Znalec vo svojom ústnom vyjadrení uviedol, že pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal z odôvodnenia rozsudku XT/XXX/XXXX z 28.08.2014, na čo žalovaný poukázal, že v odôvodnení bola chyba a týmto spôsobom chyba bola prekopírovaná do znaleckého posudku, pričom chyba mala spočívať v tom, že znalec v znaleckom posudku uviedol, že na základe znaleckého vyšetrenia poškodenej, t.j. žalobkyne, znalci (teda viac ako jeden) dospeli k určitému záveru o žalobkyni, avšak v trestnom konaní žalobkyňa mala byť vyšetrená iba psychologičkou J., preto žalovaný namietal počet znalcov. Toto znalec však odôvodnil tým, že vychádzal z rozsudku XT/XXX/XXXX. Súd však takúto prípadnú chybu považuje za irelevantnú, predsa podstatné a zároveň nepochybné je skutočné vypracovanie znaleckého posudku bez ohľadu na počet znalcov a prípadná daná chyba nemení konštatovaný záver v znaleckom posudku. Zároveň žalovaný uviedol, že odkiaľ znalec nabral skutočnosti z trestného spisu, keď trestný spis nevidel, pretože v znaleckom posudku vo veci vyšetrenia duševného stavu jeho osoby sú vymyslené, pretože tých znalcov vyhodil s uvedením, že sú väčší debili než on. Znalec K.. J.W. však uviedol, že skutočnosti z daného znaleckého posudku odpísal, pričom znalecký posudok je súčasťou tohto civilného spisu. - Súd poznamenáva, že znalecký posudok na vyšetrenie duševného stavu obvineného K. J. je súčasťou predmetného spisu tohto konania a je nepochybné jeho vyhotovenie v trestnom konaní, z ktorého súd aj v trestnom konaní vychádzal. Znalec poukázal, že na str. 3 jeho znaleckého posudku sú uvedené, aké podklady na vypracovanie posudku mal k dispozícii a z toho vychádzal. Taktiež znalec uviedol, že dňa 26.01.2016 osobne vyšetril aj žalobkyňu. Znalec sa zároveň vyjadril k otázke žalovaného a súdu vzhľadom na to, že žalobkyňa v období, keď sa mal voči nej dopúšťať žalovaný namietaného konania, žalobkyňa študovala v I. Ľ.. Znalec uviedol, že v tom čase žalobkyňa mala 19 rokov a je potrebné hodnotiť ju a posúdiť ako osobnosť, ktorá je ovplyvniteľnou osobou submisívnou v situáciách, keď je emočne zainteresovaná, to znamená, keď má napr. k niekomu pozitívny vzťah, t.j. emočne zainteresovaná osoba. Podľa toho, čo vyplynulo, v tom čase žalobkyňa bola zaľúbená do žalovaného, mala sa nechať ním ovplyvňovať, pričom záver znalca bol, že bola ovplyvniteľná a submisívna v tom čase. Znalec trval na tom, že žalobkyňa bola zaľúbená do žalovaného, nechala sa ním ovplyvňovať a zlákať na prostitúciu a potom, keď z toho vytriezvela a zaľúbenie ju prešlo a zo žalovaného mala strach, bála sa opustiť a odísť z T. od žalovaného.

18. Napriek tomu žalovaný poukazoval na to, že žalobkyňa študovala na Slovensku, takže odchádzala z T. do školy v I. Ľ. a vracala sa späť do T., a to napriek tomu, že tvrdila, že už žalovaného nenávidí. Žalobkyňa potvrdila, že študovala na Slovensku a že chodievala do školy z T., avšak vždy chodievala s nejakou osobou, a to so žalovaným alebo s inou osobou poverenou žalovaným, teda bola pod dozorom/s doprovodom, pričom do T. sa vracala aj preto späť, pretože bola zastrašovaná žalovaným. Uvedené vyplýva aj z dokazovania a rozhodnutia v konaní XT/XXX/XXXX. Znalec uviedol, že vychádzal z právoplatného rozsudku v rámci trestného konania č. XT/XXX/XXXX, avšak ak by rozsudok neplatil a bol zrušený a boli by pravdivé skutočnosti, ktoré uvádza žalovaný, tak by musel závery zmeniť a nemohol by zotrvať na tých záveroch v znaleckom posudku ako uviedol, ale pokiaľ ten rozsudok platí, tak zotrváva na záveroch, pretože záver vychádza z toho, čo je v právoplatnom trestnom rozsudku, z ktorého vyplýva, čoho sa mal žalovaný voči žalobkyni dopustiť. Znalec sa vyjadril jednoznačne, že žalobkyňa bola v tom čase ovplyvniteľná, submisívna a bola zastrašovaná, pričom uvedené vyplýva z vykonaného dokazovania v trestnom konaní, v rámci ktorého sa žalovaný aj priznal k daným skutkom a z trestného právoplatného rozhodnutia. Nebol preto dôvod pochybovať, ako ani spochybňovať závery znaleckého posudku.

19. Súd opätovne poznamenáva, že predmetný trestný rozsudok, z ktorého znalec vychádzal, je stále právoplatný, nebol zrušený, nebola povolená obnova konania do vyhlásenia rozhodnutia.

20. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že žalobkyňa napriek tomu, že ho nenávidela, ako žalobkyňa sama uviedla, sa vracala späť zo školy v I. Ľ. do T., pričom on s ňou nič nemal, súd poznamenáva, že hoci žalovaný tvrdí, že so žalobkyňou nič nemal, ani nebol, pripustil iba nejaké vozenie autom po lekároch, ku ktorým vozil žalobkyňu, súdu zároveň predložil fotografie, z ktorých je zrejmé, že počas pobytu žalobkyne v T. bol prítomný aj žalovaný. Je to evidentné z fotografií predložených samotným žalovaným, teda si odporuje vo svojich tvrdeniach. Zároveň súd mal nepochybne preukázané, že skutočne žalobkyňa prechádzala viackrát štátne hranice z T. na Slovensko a zo slovenského územia späť do T., avšak je irelevantné, či túto cestu absolvovala so žalovaným alebo nie, pretože aj znalcom bolo konštatované, zároveň je to evidentné a vyplývajúce aj z právoplatného rozsudku z uvedeného trestného konania, že žalobkyňa bola zastrašovaná. Pokiaľ sa teda vracala späť zo Slovenska do T. bez toho, aby niekomu niečo povedala, resp. oznámila o skutočnostiach, ktoré sa diali v T., bolo nepochybne preukázané a vyplývajúce z právoplatného rozsudku, že žalobkyňa bola zastrašovaná.

21. Súd sa zvlášť zaoberal skutočnosťou, prečo sa žalobkyňa vracala späť zo Slovenska do T., keď nenávidela žalovaného, ako uvádzala a nedobrovoľne vykonávala činnosť, ku ktorej ju mal údajne nútiť žalovaný. Dokonca sa jej podarilo aj odísť od žalovaného do K. P., napriek tomu sa vrátila späť do T. k žalovanému. Vzhľadom na vykonané dokazovanie, a to predovšetkým na závery znalca a rozsudok a jeho odôvodnenie XT/XXX/XXXX, súd posúdil za nepochybné a osvojil si konštatovanie, že žalobkyňa, ktorá mala v tom čase 19 rokov, bola ovplyvniteľná a submisívna. Taktiež je nepochybné, že žalobkyňa bývala aj na Slovensku so žalovaným, pričom tvrdila, že v tom období bola do žalovaného zaľúbená, z dôsledku čoho bola aj viac ovplyvniteľná, ako aj znalec konštatoval. Vyššie uvedeným rozsudkom žalovaný bol uznaný vinným zo spáchania trestných činov tak, ako bolo vyššie popísané. Toto rozhodnutie je právoplatné, preto nebol dôvod spochybňovať dané skutky, ku ktorým sa dokonca žalovaný v trestnom konaní priznal, aj keď v tomto konaní následne žalovaný svoje priznanie spochybňoval, pričom odôvodňoval to špekulatívnymi tvrdeniami typu, že eskorta ho už nechcela voziť a podobne, preto riešil danú situáciu tak, že sa priznal. Dokonca sa snažil zodpovednosť za jeho skutky preniesť na žalobkyňu, ako sa to snažil aj v trestnom konaní. Súd však takéto jeho tvrdenie považuje za špekulatívne a zavádzajúce a účelové, pričom súd zdôrazňuje, že žalovaný sa v danom konaní priznal a zároveň žalovaný bol v danom trestnom konaní aj právoplatne uznaný vinným z vyššie uvedených skutkov. Zároveň súd poukazuje na to, že pokiaľ žalovaný spochybňoval tvrdenia žalobkyne o jej údajnej zamilovanosti, vzťahu k nemu, či nejakému pobytu s ním v T. a nútenie žalobkyne k prostitúcii, či ďalšie konania voči nej, ktorých sa mal dopustiť, pričom tvrdil, že on s jej pobytom v T. nič nemá, nemá vedomosť o jej činnostiach v T., súd opakovane poukazuje a zdôrazňuje na to, že žalovaný mal podrobné informácie o pobyte a činnostiach žalobkyne v T., ako aj o iných dievčatách. Dokonca je možné konštatovať, že žalovaný zavádzal súd svojimi tvrdeniami, ktorými si následne rozporoval, keďže na jednej strane tvrdil, že nemá vedomosť o činnostiach žalobkyne v T., hoci uvádzal dosť podrobné informácie o jej pobyte, či intímnom živote, zdravotnom stave a zároveň uviedol, že ju vozil po doktoroch, lebo ona nevedela šoférovať. Zároveň z fotografií je zrejmé, že boli spolu prítomní v určitých bytoch, priestoroch a pokiaľ žalovaný tvrdí, že nebol prítomný pri jej činnostiach a preto nemal o nich vedomosť ohľadom prostitúcie

žalobkyne, súd poukazuje na to, že predsa žalobkyňa, pokiaľ vykonávala v určitých lokáloch prostitúciu, tak z ničoho nevyplýva, že by ju vykonávala so žalovaným alebo v jeho prítomnosti, ale s inými osobami a bolo by absurdné, aby žalovaný bol prítomný v miestnostiach, kde vykonávala žalobkyňa prostitúciu. Zároveň žalovaný má k dispozícii zošit ním označený ako modrý zošit, kde má podrobné údaje nielen o žalobkyni, ale aj o ďalších dievčatách, v zošite mal uvedené mená jednotlivých dievčat, ktoré boli v T. a v akých lokáloch robili, aj čo robili a koľko zarobili, pričom uvádza, že je to len prepis. V tejto súvislosti súd poukazuje na ďalší jeho rozpor v tvrdeniach, keď tvrdil, že nevie čítať a písať, ale zároveň uviedol, že daný zošit je len prepis jeho písmom toho, čo je súčasťou trestného spisu. Teda ide vlastne o poznámky z trestného spisu, čím potvrdil, že vie písať a keďže aj čítal na jeho výslovnú žiadosť priamo zo znaleckého posudku, či z trestného spisu priamo na diktafón na ústnych pojednávaniach, bolo zrejmé, že vie čítať. Zároveň fotografie, ktoré predložil súdu, či už v listinnej podobe alebo na hard disku, boli to fotografie žalobkyne, ako aj jej príbuzných a z celého vykonaného dokazovania bolo nepochybné, že žalovaný mal počas pobytu žalobkyne v T. podrobné informácie o jej pobyte, činnostiach, čo sa prieči tvrdeniu, že so žalobkyňou nič nemal, nič nevie o jej činnostiach počas pobytu v T.. Žalovaný zároveň uviedol, že na predložených fotografiách sa žalobkyňa usmieva, hoci žalobkyňa pred súdom tvrdila opačné pocity, na čo žalobkyňa uviedla, že musela sa usmievať, lebo keby sa neusmievala, dostala by facku, pričom aj znalec sa vyjadril, že pokiaľ bola vyhrážaná, resp. bola nútená žalobkyňa k niečomu, tak je možné, že sa takto správa a tvári sa na fotografiách predložených žalovaným.

22. Znalec na pojednávaní v rámci ústneho vyjadrenia opätovne zopakoval, že pokiaľ žalobkyňa trpí sklerózou multiplex, nemá to súvis so správaním žalovaného voči nej, ktoré je opísané v predmetnom rozsudku trestného konania a v žalobe. Avšak uviedol, že skleróza multiplex je jedna vec a psychika je druhá vec a do svojho záveru neprihliadal a nezahŕňal ochorenie sklerózy multiplex. Žalovaný trval na tom, že skutok sa nikdy nestal a že sa priznal iba preto, aby už nemusel chodiť na súd. V tejto súvislosti súd poukazuje, že žalovaný bol právoplatne uznaný vinným a nebol mu však uložený žiadny trest, pretože predchádzajúce uloženie trestu iným rozhodnutím bolo súdom považované za dostatočné.

23. Súd v konaní vypočul svedkyňu D. U., ktorá uviedla, že strany v konaní pozná. Žalobkyňu pozná z T.. Spolupracovali spolu, aj so žalovaným, aj so žalobkyňou. Uviedla, že žalovaný ich vozil po T., kde chceli, pričom žalovaný bol priateľ žalobkyne, aj spolu žili. V tejto súvislosti súd poukazuje na ďalší rozpor medzi tvrdením svedkyne a tvrdením žalovaného ohľadom vzťahu medzi žalovaným a žalobkyňou, keďže žalobkyňa tvrdila, že mala so žalovaným vzťah, čo žalovaný popieral. Svedkyňa vzťah potvrdila. Dokonca uvádzal, že nemá poznatky o pobyte žalovanej v T., čo však z vykonaného dokazovania sa preukázal opak, pričom aj svedkyňa D. U. potvrdila, že žalovaný bol priateľ žalobkyne a spolu žili. Svedkyňa potvrdila, že činnosť, ktorú žalobkyňa vykonávala v T., tak žalobkyňa jej tvrdila, že tú činnosť robí nasilu, že nechce byť so žalovaným, chce odísť, čo jej najprv verila, ale keď sa po týždni žalobkyňa vrátila späť k žalovanému, tak prestala veriť žalobkyni. Svedkyňa poprela nejaké násilie, či nútenie, či vyhrážanie, pričom na otázku, či má vedomosť, že by žalobkyni niekto zobral pas, svedkyňa uviedla, že niektoré dievčatá mali odložené pasy u žalovaného, lebo mal trezor. A mala vedomosť aj o tom, že žalobkyňa cestovala z T. na Slovensko a späť za účelom štúdia. Dokonca niekedy s ňou bola ona, ale niekedy bol aj žalovaný, resp. iná osoba. Mala vedomosť o tom, že žalobkyňa odišla jedenkrát od žalovaného. Svedkyňa zároveň pred súdom uviedla, že raz sa so žalobkyňou pobila, pretože išla do obchodu so žalovaným, na čo žalobkyňa začala do nej skákať, že čo si to dovoľuje ísť do obchodu s jej frajerom, t.j. so žalovaným.
/- Z uvedeného taktiež nepriamo vyplýva vzťah žalobkyne so žalovaným a hoci bola konštatovaná aj v predmetnom rozsudku trestného konania zamilovanosť, teda vzťah žalobkyne so žalovaným, žalovaný to v tomto konaní popieral. Taktiež je nepochybné, že žalobkyňa sa skutočne sťažovala na konanie žalovaného voči nej už v tom čase počas pobytu v T../ Svedkyňa uviedla, že keď prišla do T., tak prišla so žalovaným a následne ju žalovaný zobral do lokálov, kde mala pracovať. Svedkyňa však uviedla, že všetku robotu pre dievčatá, lokály zabezpečovala žalobkyňa, lebo vedela po taliansky a žalovaný ich iba vozil po obchodoch a podobne a tá, ktorá zaisťovala prácu, čo sa týka prostitúcie pre iné dievčatá, bola žalobkyňa. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že hoci v tomto konaní aj menovaná svedkyňa chcela preniesť zodpovednosť za skutky na žalobkyňu, súd poukazuje na právoplatný rozsudok Okresného súdu Žilina sp.zn. XT/XXX/XXXX, ktorý je právoplatný a ktorým menovaná svedkyňa bola uznaná taktiež vinnou spolu so žalovaným v danom konaní tým, že spoločným konaním s inou osobou s použitím ľsti zlákala a prepravila iného na účel prostitúcie a inej formy sexuálneho vykorisťovania. Svedkyňa v tomto konaní uviedla, že čo sa jej kládlo za vinu v rozsudku, to popiera, nakoľko ona nič neurobila. Súd však

poukazuje, že je nepochybné právoplatné rozhodnutie, ktorým bola svedkyňa D. U., rod. K., uznaná vinnou, pričom dokonca sa priznala, preto jej súčasné popretie súd posúdil za účelové.
- z uvedenej výpovede vyplýva potvrdenie vzťahu žalobkyne so žalovaným, ktorý to v tomto konaní popieral, pričom svedkyňa potvrdila ich vzťah, ale aj vedomosť žalovaného o činnostiach žalobkyne a vyvrátila tak viaceré tvrdenia žalovaného (na rozdiel od žalovaného potvrdila, že žalovaný mal pasy viacerých dievčat, mal informácie o dievčatách pracujúcich v T., o ich činnostiach, žil so žalobkyňou,...), teda potvrdila tvrdenia žalobkyne. Pokiaľ svedkyňa tvrdila svoju nevinu, ako aj žalovaného s tým, že žalobkyňa bola tá, ktorá všetko organizovala, súd posúdil jej výpoveď v tej časti za nehodnovernú a spochybnenú, nakoľko jednak si v tej časti odporovala s tvrdeniami zhodnými s tvrdeniami žalobkyne a jednak bola uznaná vinnou spolu so žalovaným za dané skutky právoplatným rozhodnutím. Pokiaľ teraz tvrdí svoju nevinu, hoci v trestnom konaní sa priznala, súd to považuje za účelové a špekulatívne. Svedkyňa si rozporovala, keď tvrdila, že žalobkyňa bola tá hlavná organizátorka, hoci zároveň potvrdila vzťah žalobkyne so žalovaným, taktiež potvrdila doprovody so žalobkyňou za účelom jej štúdia v SR, taktiež potvrdila, že žalobkyňa sa sťažovala na žalovaného, na nútenie k určitým činnostiam, na jej túžbu odísť od žalovaného.

24. Znalec podrobne vo svojom znaleckom posudku rozpísal traumy z konania žalovaného voči žalobkyne, a to vo svojom závere na str. 25 a 26 znaleckého posudku (čl. 191-192 obsahu spisu). Žalovaný však toto považoval, že sú to bludy a domnienky, pričom znalca spochybnil už len z toho dôvodu, že vypracoval posudok na D. K., na ktorú uviedol, že je normálna, hoci je tehotná súčasne so svojou mamou, avšak podľa neho to nie je normálne. Súd však poukazuje, že vypracovanie posudku na D. K. je v tomto konaní irelevantné, ako aj posudzovanie, či je normálne, že je tehotná súčasne so svojou mamou, čo sa samozrejme v živote nevylučuje a je to prípustné. Následne žalovaný uviedol, že on žalobkyni nič nespôsobil, že ju iba našiel na ulici špinavú, ušmudlanú a v podstate jej umožnil bývanie a umožnil jej vykonávať danú činnosť.

25. Znalec uviedol, že konanie žalovaného voči žalobkyni má nepriaznivý dosah na jej osobný, partnerský a spoločenský život, pričom k tomuto dospel tak, že žalobkyňa pociťuje vo svojom osobnom živote strach, dlhodobo mala triašky, bojí sa budúcnosti, má negatívne očakávania v budúcnosti, stratila chuť na sex, cíti odpor k sexu, nevie sa sexuálne vzrušiť, ostáva uzavretá, nedôverčivá. Zostala emočne chladná a má znížené sebavedomie. Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že daný záver znalca nebol zmenený ani napriek tomu, že žalobkyňa má deti, avšak s partnerom nežije, žije s rodičmi, čo však nevylučuje a nerozporuje si so závermi znalca. Dané traumy nevylučujú život s partnerom, či deti.

26. Pokiaľ žalovaný viackrát poukazoval na odchody a príchody, resp. návraty žalobkyne do T. a z T. do SR s tým, že žalobkyňa mala možnosť ostať v SR, ako aj na to, že žalobkyňa mala dva pasy, bolo preukázané, že skutočne dochádzala do školy na územie SR, mala dva pasy, avšak cestovala s doprovodom a vzhľadom na závery znaleckého posudku, ako aj vzhľadom na vykonané dokazovanie súd tieto skutočnosti nepovažuje za relevantné, nakoľko žalobkyňa jednak ani nespochybňovala svoje odchody z T. s tým, že tvrdila a trvala na tom, že na Slovensko vždy odchádzala spoločne s niekým z dôvodu, že bola zastrašovaná zo strany žalovaného, za čo bol aj uznaný vinným. Taktiež aj znalec sa jednoznačne vyjadril, že vzhľadom na konštatovania v rozsudku vydanom v trestnom konaní, ako aj na jeho vyšetrenie žalobkyne posúdil submisívnosť povahy žalobkyne a konanie páchané voči jej osobe v T. malo negatívny dosah na duševné a sexuálne zdravie žalobkyne, pričom poukázal na jej vzťah voči žalovanému v daných začiatkoch vzhľadom aj na jej vek, čo bolo dôvodom, prečo neoznámila tieto skutočnosti, či konanie páchané voči jej osobe. Znalec z odboru psychiatrie skonštatoval možnosť takéhoto konania, aj keď uvádzané skutočnosti ohľadom konania žalobkyne sa javilo ako nelogické, nakoľko hoci bolo voči nej niečo páchané, s čím nesúhlasila, napriek tomu to neoznámila príslušným úradom, či orgánom, či nejakým osobám a vracala sa k žalovanému naspäť, avšak vzhľadom na závery znalca, a teda na psychický stav osoby žalobkyne je takéto správanie možné a s poukazom na psychiatrické vyhodnotenie osoby žalobkyne nemožno ho klasifikovať spôsobom, že sa taktiež pričinila k tomu, a to len preto, že to neoznámila iným osobám, a že pokračovala v danej činnosti, ku ktorej bola nútená žalovaným.

27. Súd poukazuje, že pokiaľ žalovaný popieral alebo resp. poukazoval na rozporné tvrdenia žalobkyne, v porovnaní s tvrdeniami svedkov vypočutých v trestnom konaní, pričom zápisnice o výsluchoch sú obsahom pripojeného spisu, a to predovšetkým ohľadom zadržiavania pasov, či práce v lokáloch, súd poukazuje, že tieto skutočnosti boli dokazované v rámci trestného konania a dané skutočnosti pokiaľ aj

boli v určitých bodoch rozporné, súd poukazuje, že pre daný predmet konania sú irelevantné vzhľadom na predmet tohto konania.

28. Žalovaný navrhoval výsluch ďalších svedkov, taktiež sa odvolával aj na dôkazy, ktoré žiadal vykonať v rámci trestného konania. Súd však tieto dôkazy nevykonal, nakoľko v zmysle CSP strany v konaní si zabezpečujú dôkazy sami a súd ich zabezpečuje až v prípade, že to nie je možné zabezpečiť zo strán v konaní. Avšak v danom prípade žalovaný označil navrhovanú svedkyňu údajmi, ktorými ju nebolo možné predvolať a neoznačil žiadne ďalšie údaje, ktoré by umožňovali súdu zabezpečiť jej účasť na pojednávaní. Keďže sa súdu nepodarilo zabezpečiť jej účasť, súd daný dôkaz nevykonal. Následne žalovaný požadoval už len vykonanie dôkazu od Všeobecnej zdravotnej poisťovne za účelom zistenia kompletného zdravotného stavu žalobkyne, teda ktorých doktorov žalobkyňa navštevovala, či aj predtým navštevovala doktorov, pričom uvedený dôkaz navrhoval už ako jediný v danom štádiu konania na pojednávaní konanom dňa 02.02.2017. Iný dôkaz už nenavrhoval. Súd však tento dôkaz nevykonal, pretože považoval ho za nehospodárny a irelevantný, keďže znalec MUDr. J. pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne, pričom zároveň sa vyjadril, že ochorenie skleróza multiplex, ktorou mala trpieť žalobkyňa, nie je v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného. Znalec vychádza zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne, ktorú mal k dispozícii, a preto súd mal za to, že nie je potrebné zisťovať kompletný zdravotný stav žalobkyne od Všeobecnej zdravotnej poisťovne, keď tento kompletný zdravotný stav má vyplývať zo zdravotnej dokumentácie, ktorú mal znalec k dispozícii a súd nemal dôvod spochybňovať úplnosť zdravotnej dokumentácie.

29. Záver dokazovania: Z vykonaného dokazovania teda súd mal preukázané, že hoci žalovaný tvrdil, že nemal nič so žalobkyňou, tak mal dostatočné množstvo konkrétnych informácií o jej intímnych chorobách, o jej intímnom živote, o jej pobyte v T., dokonca žalovaný jej mal zabezpečovať aj lekárov. Ak tvrdil, že kým ona pracovala, on bol predsa na hoteli a nemal o jej práci vedomosť, predsa je nelogické, aby pokiaľ vykonávala žalobkyňa prostitúciu na jeho pokyn, aby bol pri tom. Žalovaný mal nepochybne množstvo podrobných informácií o žalobkyni. Pokiaľ svoje skutky popiera, bol z týchto skutkov páchaných voči žalobkyni uznaný vinným rozsudkom v rámci trestného konania XT/XXX/XXXX a zároveň aj znaleckým posudkom bolo konštatované, že konanie žalovaného voči žalobkyni malo významne negatívny dosah na duševné a sexuálne zdravie, a to konanie, pre ktoré bolo voči žalovanému vedené trestné konanie a žalobkyňa trpí duševnými a sexuálnymi poruchami, ktoré sú následkom konania žalovaného a má nepriaznivý dosah na jej osobný, partnerský a spoločenský život, pričom stav je trvalý. Pokiaľ žalobkyňa vykonávala danú činnosť a fotografiami žalovaný preukazoval jej spokojnosť, keďže sa na predložených fotografiách usmievala a pôsobila spokojne, súd s poukazom na vyjadrenie znalca, či už v znaleckom posudku alebo na ústnom pojednávaní, skonštatoval a mal preukázané, že žalobkyňa tak konala v strachu vzhľadom na vyhrážky zo strany žalovaného, taktiež vzhľadom na jej vek v tom čase a na jej submisívnu povahu, ako aj na ovplyvniteľnosť. Žalovaný tvrdil, že so žalobkyňou nebol, čo bolo vykonaným dokazovaním vyvrátené. Zároveň poukazoval na to, že žalobkyňa nikomu nehlásila to, čo sa malo diať v T. voči jej osobe, napriek tomu sa vždy vrátila späť do T. pokračovať vo svojej činnosti a že ona mala byť tou hlavnou obvinenou, avšak súd poukazuje, že hoci tvrdenia žalovaného pôsobili značne presvedčivo, relevantné dôkazy ako je znalecký posudok, či rozsudok vyhlásený v trestnom konaní, preukazujú opak tvrdení žalovaného. Pokiaľ žalovaný popiera nejaké vyhlásenie o jeho vine, súd poukazuje, že bol uznaný vinným rozsudkom, nie dohodou o vine a treste. Pokiaľ žalovaný navrhoval ďalšie dokazovanie, súd poukazuje, že toto konanie sa vedie od 21.01.2015, napriek tomu žalovaný navrhoval dôkazy až s odstupom času od podania žaloby a od jeho prvých možností podať a navrhovať nejaké dôkazy a súd preto v tejto súvislosti poukazuje na § 153 CSP, v dôsledku ktorého súd ďalšie dôkazy nevykonal, nakoľko považuje, že od možnosti žalovaného navrhovať ďalšie dôkazy ubehla dosť dlhá doba, dokonca v spise sú 2 znalecké posudky - znalecký posudok z trestného konania a znalecký posudok vypracovaný v rámci tohto konania a súd nemal dôvod pochybovať o záveroch v znaleckých posudkoch. Pokiaľ boli spochybňované zo strany žalovaného, boli spochybňované urážlivým spôsobom na znalcov, že sú debili a podobne a ničím relevantným nebol preukázaný opak záverov znaleckých posudkov a súd nepovažoval ani za dôvodné, ani za opodstatnené, ani za hospodárne vykonať ďalšie dôkazy. V závere konania žalovaný už trval len na dôkaze ohľadom zistenia kompletného zdravotného stavu žalobkyne, čo však bolo zrejmé zo zdravotnej dokumentácie, ktorú mal znalec k dispozícii a dokonca bolo vykonané znalecké dokazovanie bez relevantných spochybnení. Žalobkyňa žiadne nové skutočnosti v priebehu konania neuvádzala, trvala stále na svojich skutkových tvrdeniach podaných v žalobe spočívajúcich v zásahu do jej osobnostných práv.

30. Právna zástupkyňa žalobkyne poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 31.01.2011, sp.zn. XCdo/XXX/XXXX s názorom ktorého sa aj tunajší súd stotožňuje s tým, že satisfakčná žaloba je prostriedok ochrany osobnostných práv, ktorého cieľom je dosiahnuť primeraného zadosťučinenia, resp. satisfakcie pre fyzickú osobu, ktorej osobnostné právo bolo porušené a to so zreteľom na to, že zásah obyčajne nemožno odčiniť obnovením pôvodného stavu. Základným predpokladom pre priznanie primeraného zadosťučinenia je skutočnosť, že došlo k zásahu objektívne spôsobilý spôsobiť/privodiť dotknutej osobe ujmu na jej osobnostných právach. Pre priznanie primeraného zadosťučinenia sa teda nevyžaduje existencia následkov zásahu a postačuje už len samotná spôsobilosť privodiť ujmu na osobnostných právach. V tejto súvislosti súd opätovne poukazuje na závery znaleckého posudku vypracovaného K.. I. J., ktorý charakterizoval ujmu na právach žalobkyne, pričom zdôraznil, že tento stav je trvalý, ktorý vlastne u nej v dôsledku tejto trestnej činnosti vznikol a zásah do osobnostných práv žalobkyne bol nepochybne preukázaný. Teda v danom prípade došlo aj k samotnej ujme. Zároveň súd poukazuje, že súčasťou rozhodnutia o žalobe na ochranu osobnosti je priznanie porušenia základného práva deklarované v petite rozhodnutie vo veci samej a tiež na dovŕšenie nápravy a priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch. Ústavný súd SR vo svojom náleze sp.zn. II.ÚS 273/08-22 z 10.02.2009 poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá v rámci rozhodovania o priznaní peňažného zadosťučinenia požadovaného sťažovateľom podľa čl. 41 Dohovoru okrem satisfakčnej povahy samotného rozsudku považuje za dovŕšenie satisfakcie priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, ale aj priznanie trov konania (Puzelt c. Česká republika z 25.04.2000, Malhous c. Česká republika z 12.07.2001, Lucá c. Taliansko z 27.02.2001). Z uvedeného je zrejmé, že ak všeobecný súd rozhodne, že právo na ochranu osobnosti bolo porušené, je zároveň povinný zaoberať sa a rozhodnúť o uplatnení finančného zadosťučinenia a jeho zamietnutie nemôže odôvodniť svojou voľnou úvahou. Čo sa týka nemajetkovej ujmy, tá sa nedá úplne presne vyjadriť v peniazoch, pretože nemajetkovú ujmu nemožno reálne nahradiť. Ide o ujmu spôsobenú na takých hodnotách, ktoré svojou povahou nepatria do majetkovej sféry. Medzi hodnoty nemajetkovej povahy patria inštitúty vyjadrené v § 11 Občianskeho zákonníka. Ide najmä o život, zdravie, súkromie, meno, prejavy osobnej povahy, výsledky tvorivej duševnej činnosti a podobne. Tieto hodnoty nie je možné peniazmi oceniť, pretože ich nie je možné zmerať alebo jednoznačne určiť ich hodnotu.

31. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k nepochybnému záveru, že k zásahu zo strany žalovaného do ochrany osobnosti žalobkyne došlo, nakoľko právoplatným rozsudkom je nepochybné uznanie viny žalovaného za skutky páchané voči žalobkyni, ktorá v dôsledku tohto konania pociťuje traumu a toto konanie spôsobilo následky v jej sexuálnom a rodinnom živote aj do budúcna, stav je trvalý, čo skonštatoval aj znalec a s týmito závermi nebol dôvod nesúhlasiť. Skutky páchané žalovaným voči žalobkyni boli v takom rozsahu, že zasiahli do jej osobnostných práv, nakoľko voči žalobkyni sa dopustil sexuálneho násilia, zlákal ju a nútil k prostitúcii, násilím prikladal jej na prsné bradavky kovové a drevené štipce, ťahal ju za štipce a keď plakala a sa bránila, tak sa jej vyhrážal, že ju udrie. Intenzitu ťahania zosilnil, pritom sa mu musela dívať do očí, usmievať sa na neho a následne vykonal proti jej vôli s ňou análny styk prostredníctvom sexuálnych pomôcok alebo pohlavným údom, taktiež sa jej vyhrážal a svojim konaním, za ktoré bol uznaný vinným, spôsobil žalobkyni traumu, stresy a to trvalého rázu. Svojim konaním hlboko zasiahol do ľudskej dôstojnosti žalobkyne, jej cti. Jeho konanie dokonca naplnilo skutkovú podstatu viacerých trestných činov. Súd má za to, že dané jeho konanie - daný zásah do ľudskej dôstojnosti a cti žalobkyne dosiahol stupeň spôsobilosti privodenia ujmy. Žalobkyňa však nežiada náhradu škody na zdraví, ale náhradu nemajetkovej ujmy za zásah do jej osobnostných práv. Jeho konanie nemožno ani ináč posúdiť ako zásah do osobnostných práv žalobkyne, porušil jej ochranu ľudskej dôstojnosti, či cti. Zásah vzhľadom na právoplatný rozsudok v trestnom konaní je nesporný s poukazom aj na závery znalca ohľadom ujmy tohto zásahu. Žalovaný zasiahol do ľudských práv žalobkyne, hoci sú zaručované Ústavou SR. V dnom prípade došlo k značnej miere k zníženiu dôstojnosti žalobkyne a ohrozil jej vážnosť v spoločnosti.

32. Žalobkyňa požadovala 30.000,- Eur ako nemajetkovú ujmu za tento zásah do jej osobnostných práv, pričom súd posúdil, že je nepostačujúce zadosťučinenie podľa § 13 ods.1 Občianskeho zákonníka, preto žalobkyňa má právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Obnova pôvodného stavu už nie je možná vzhľadom na spáchané skutky, pričom ani prípadné ospravedlnenie vzhľadom na rozsah zásahu je nepostačujúce. Súd však poukazuje na zaužívanú súdnu prax, podľa ktorej sa priznáva náhrada za smrť blízkej osoby, a to nemajetkovej ujmy priemerne v rozmedzí 10.000,- až 20.000,- Eur, čo tiež závisí od rôznych ďalších okolností prípadu a súd preto skonštatoval s poukazom na takúto

zaužívanú prax, pričom zákonom nie je stanovená výška, resp. hranica tejto nemajetkovej ujmy, že zásah do osobnostných práv žalobkyne spáchaný žalovaným s poukazom na následky, je určená výška 10.000,- Eur adekvátna a primeraná. Súd konanie, resp. nekonanie žalobkyne voči žalovanému, a teda jej prispôsobenie sa jeho požiadavkám a pokračovanie v činnosti, na ktoré bola nahovorená a zlákaná, súd nepovažoval za nejaké zbavenie povinností žalovaného, resp. zániku nároku na túto náhradu voči žalovanému, a to znovu súd opakujúc - vzhľadom na závery znaleckého posudku a právoplatný rozsudok vyhlásený v trestnom konaní. Súd má za to, že priznaná nemajetková ujma je adekvátna v rozsahu zásahu do osobnostných práv žalobkyne konaním žalovaného, ktorý ju zneužíval, strpčoval jej život, spôsobil jej zdravotné problémy, za čo bol právoplatne uznaný vinným, pričom spôsobil jej traumy trvalého charakteru.

33. Ku konaniu žalovaného voči žalobkyni malo dôjsť v roku 2004, a keby išlo o sťaženie spoločenského uplatnenia, tak jeden bod mal hodnotu 287,30 Sk/9,54 Eur. Znalec vo svojom znaleckom posudku posúdil, aj keď teda znovu súd zdôrazňuje, že nejde o sťaženie spoločenského uplatnenia, čo potvrdila aj žalobkyňa s uvedením, že uplatňuje si náhradu nemajetkovej ujmy z dôvodu zásahu do jej osobnostných práv, pričom právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, že právne predpisy ohľadom sťaženia spoločenského uplatnenia použili len podporne pre určenie výšky nemajetkovej ujmy, keďže nie je táto nemajetková ujma uvedená v žiadnom právnom predpise, teda nie je uvedená hranica danej výšky, ani stanovený výpočet ujmy, pričom aj znalec uviedol, že tie poruchy, ktoré vznikli u žalovanej, keby išlo o sťaženie spoločenského uplatnenia, tak by ich posúdil počtom 650 bodov, ktoré by ešte zvýšil o 50%, teda celkovo by jej priznal 975 bodov. Teda súd aj keď nejde o sťaženie spoločenského uplatnenia, súd podporne prihliadol pri určení výšky aj na výšku podľa odporúčania znalca, ktorá tiež zodpovedá cca sume 10.000,- Eur. Preto súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti posúdil celkovú sumu nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- Eur, vo zvyšnej časti súd žalobný návrh zamietol, keďže žalobkyňa požadovala nemajetkovú ujmu vo výške 30.000,- Eur.

34. Tvrdenie žalovaného, že nemá peniaze, a preto teda by mal súd zamietnuť takýto návrh, súd považuje za irelevantný dôvod pre zamietnutie žaloby, pretože finančná, či ekonomická situácia povinného je pre priznanie nároku irelevantná a skutočnosť, že žalovaný má nízky príjem, je v dôsledku jeho zavinenia, keďže je v ústave pre výkon trestu odňatia slobody a nevykonáva zárobkovú činnosť. Súd zároveň pri určení majetkovej ujmy zohľadnil aj skutočnosť, že ide o stav žalobkyne ako stav trvalý, čo však nevylučuje, že nemôže mať deti, partnera, a podobne, čo je preukázané, že deti má a taktiež nevylučuje neschopnosť nejakého ďalšieho vzťahu.

35. Súd vykonané dôkazy hodnotil v zmysle CSP vo vzájomnej súvislosti, ako aj každý jednotlivo, pričom súd vychádzal z dôkazov vykonaných v rámci tohto konania a z objektívne zisteného stavu. Súd nemohol teda vychádzať z tvrdení niektorého zo strán v konaní, ktoré zneli presvedčivejšie a podobne, ale musel vychádzať z tých skutočností, ktoré boli objektívne preukázané. A v danom konaní je nepochybné, že je právoplatný rozsudok vydaný v trestnom konaní tunajšieho súdu pod č. XT/XXX/XXXX, ako aj na znalecký posudok vypracovaný K.. J., ktorý vyhodnotil zdravotný stav poškodenej, teda žalobkyne. Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako bolo uvedené, nakoľko došlo k zásahu do osobnostných práv žalobkyne, v dôsledku čoho jej vznikol nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, nakoľko iné zadosťučinenie nie je možné, ani postačujúce (napr. ospravedlnenie) vzhľadom na závažnosť a rozsah zásahu, ktorý dokonca naplnil aj skutkovú podstatu viacerých trestných činov a ku ktorému došlo, ako aj k ujme.

36. Podľa § 255 CSP
(1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
(2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

37. Podľa § 262 ods.1 a ods.2 CSP
(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Vzhľadom na predmet konania, hoci bol v konaní úspešnejší žalovaný, keďže súd priznal z požadovanej sumy žalobkyni iba 1/3 a v 2/3 zamietol, súd žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni nepriznal, nakoľko by bolo v rozpore s dobrými mravmi, aby žalovanému sa priznal

nárok na náhradu trov konania len preto, že bol úspešnejší, hoci sa dopustil konania, a to zásahu do osobnostných práv žalobkyni, za čo jej prináleží nárok na nemajetkovú ujmu, pričom tohto zásahu sa žalovaný dopustil v dôsledku spáchania trestných činov, za ktoré bol uznaný vinným, aj keď vinu následne popieral, avšak rozhodnutie je právoplatné a súčasné jeho tvrdenia o jeho nevine sú irelevantné a účelové. Z uvedeného dôvodu súd žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

39. V konaní bolo nariadené znalecké dokazovanie a zároveň bol aj vypočutý znalec MUDr. I. J., ktorý si uplatnil znalečné aj za vypracovanie znaleckého posudku, aj za účasť na ústnom pojednávaní. Vzhľadom k tomu, že uznesením zo dňa 12.04.2016 bolo priznané znalcovi znalečné, ktoré mu bolo vyplatené z rozpočtových prostriedkov súdu, vznikli trovy štátu Slovenskej republiky, preto súd priznal štátu právo na náhradu nákladov vynaložených na znalecké dokazovanie, a to voči žalobkyni v rozsahu 2/3 a voči žalovanému v rozsahu 1/3 vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu, keďže žalobkyňa bola úspešná v rozsahu 1/3 a žalovaný bol úspešný v rozsahu 2/3 a zároveň ďalšie znalečné, ktoré si uplatnil znalec K.. I. J. za účasť na ústnom pojednávaní s poukazom na platnú právnu úpravu v znení CSP súd priznal znalcovi nárok na znalečné voči žalobkyni v rozsahu 2/3 a voči žalovanému v rozsahu 1/3.

40. Na základe uvedeného, uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§127 CSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 363 CSP)
Podľa § 365 CSP
1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.
Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).